DROUŽKOVICKÝ OBECNÍ ZPRAVODAJ

č. 4/2020 **12. ročník**

Společenská kronika

JUBILANTI

PROSINEC	
paní **Živná** Alžběta	97 let
pan **Uhlíř** Jiří	70 let
Pan **Rath** Miloš	70 let
paní **Vaňousová** Marcela	70 let
paní **Čechová** Eva	70 let
pan **Milasevič** Pavel	70 let
paní **Cziráková** Helena	65 let
paní **Crdlíková** Zlata	60 let
paní **Kužílková** Anna	60 let

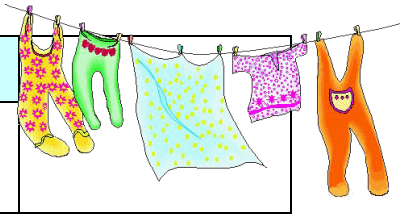
LEDEN 2021	
paní **Nedbálková** Olga	75 let
pan **Kejak** Jan	65 let
pan **Kršiak** Daniel	50 let

ÚNOR 2021	
pan **Čoudek** Jiří	80 let
pan **Oharek** Josef	70 let
pan **Zezula** Vít	70 let
paní **Živná** Věra	70 let
pan **Spilka** Miroslav	70 let
paní **Hejdová** Marie	65 let
paní **Mráčková** Jana	60 let

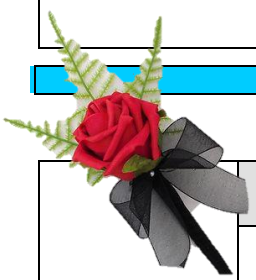

BŘEZEN 2021	
paní **Holubčáková** Helena	80 let
pan **Hořenín** Václav	80 let
pan **Janeček** Jiří	65 let
pan **Crdlík** Jan	60 let
pan **Cestr** Karel	60 let
pan **Kejak** Jindřich	55 let
pan **Burda** Václav	55 let
pan **Podlesnyj** Vasil	50 let

NOVĚ NAROZENÍ

ČERVENEC	SRPEN	ZÁŘÍ
--	***Michal*** *Eliáš* ***Huňady*** *Mia* ***Linhartová*** *Viktorie*	***Klačko*** *Rozálie*

ZESNULÍ

ČERVENEC	SRPEN	ZÁŘÍ
--	--	***Hořenínová*** *Marie* ***Salonová*** *Jaroslava*

Obsah vydání

Titulní strana, společenská kronika, atd.	*1. - 3. strana*	*Fotostřípky s komentářem*	*13. – 14. strana*
Současnost	*3. - 4. strana*	*Volný čas*	*15. – 22. strana*
Dění v obci	*4. - 7. strana*	*Charitativní akce*	*22. – 23. strana*
Kultura	*8. strana*	*Mateřská škola*	*23. – 25. strana*
Sport	*9. strana*	*Zajímavosti*	*26. strana*
Volný čas	*9. – 12. strana*		

Současnost

Situace kolem koronaviru ve 3. čtvrtletí

Letošní rok nezačal příliš vesele. Prvního března byly totiž v naší republice prokázány první případy nákazy novým typem koronaviru. Většina z nás o něm do té doby nevěděla, neslyšela a najednou jsme tváří v tvář stáli proti něčemu, co jsme dosud neznali, čeho jsme se báli a prožívali jsme něco, co pro nás bylo nové a nepochopitelné. Co jsme doteď mohli vidět pouze ve sci-fi filmech.

Nastala první restriktivní opatření, která měla zabránit dalšímu šíření této nemoci. Zavřely se školy, vybrané obchody, restaurace, sportoviště, divadla, galérie aj. Zdravotnická zařízení, úřady a jiné instituce začaly pracovat v nouzovém režimu. Zrušeny byly společenské a kulturní akce. Na veřejnosti se začaly nosit roušky či jiné pomůcky chránící nos a ústa. Uzavřely se hranice … S napětím jsme sledovali šíření nemoci u nás a v zahraničí, zejména v Itálii a Španělsku, kde narůstaly počty nejen nakažených, ale také zemřelých závratnou rychlostí

Konečně situace u nás dovolila rozvolnit a zmírnit přísná vládní opatření. Následovalo léto, nemoc trošičku ustoupila do pozadí a my jsme se snažili přijít konečně na lepší myšlenky. Avšak ten pesimismus a nepříjemný pocit v nás přetrvával. Ta nejistota, váhání a zkoumání, zda má smysl vynakládat na něco energii, když možná občané ani nepřijdou nebo dojde opět k nechtěnému rušení. Navíc nás odborníci ještě varovali, že s podzimem přijde i druhá vlna epidemie. Což se nakonec opravdu potvrdilo.

To vše se odrazilo pochopitelně na kulturním a společenském životě v naší obci. Spousta akci byla automaticky zrušena, u některých se do posledního okamžiku nevědělo, zda se zorganizují či nikoliv. Co neponičilo dění kolem koronaviru, to pokazila ještě k tomu sama Příroda. Většině těm několika málo kulturním, sportovním a volnočasovým počinům, které se uskutečnily, počasí doslova propršelo. Prostě z letošního Kulturního kalendáře nezůstal kámen na kameni. V uplynulém čtvrtletí se zrušily Vodní hrátky a Droužkovický osmiboj a ani v posledních třech měsících tohoto roku tomu nebude jinak. S lítostí oznamujeme, že nebude ani Mikulášská nadílka pro děti (5. prosince), ani tradiční Předvánoční setkání důchodců (11. prosince) a samozřejmě ani Silvestrovský turnaj obci v ledním hokeji (31. prosince). Odloženy jsou i zájezdy do divadel, včetně představení s názvem Na poslední chvíli, jehož premiéry jsme se měli v pátek 30. října zúčastnit. Zrušení Zpívání v kostele sv. Mikuláše a předvánočního trhu za budovou volnočasového centra ohlásila i MAS Sdružení Západní Krušnohoří. Restrikce však nedělá jen naše obec a naše republika. Také spolková země Sasko v Německu zrušila ve své metropoli v Drážďanech slavný vánoční trh, který se zde koná již od roku 1434, takže se náš prosincový zájezd za zábavou, pobavením a nákupy vánočních dárečků taktéž neuskuteční. K odsunutí na neurčito muselo dojít také u vítání občánků a oslav mimořádných jubileí. Rodičům nově narozeným občánkům a oslavencům se tímto velice omlouváme. Určitě jsme na vás nezapomněli a až to situace dovolí, společně sezení a návštěvy uskutečníme. Nemoc se nevyhnula totiž ani zaměstnancům našeho úřadu. Právě i proto došlo ke zpoždění vydání tohoto čísla zpravodaje.

Současnost

Současnost

Nastal podzim a stále přetrvává doba, která rozhodně není nikomu milá. Spoustě nám chybí přátelská setkávání v hospůdkách nebo restauracích, vzájemné rodinné návštěvy, oslavy, nakupování ovoce, zeleniny či pečiva na sobotních trzích, jarmarky, posezení u kávičky či svaříku na náměstí. Většina z nás si uvědomuje už nyní, že ani Vánoce nebudou to, co bývaly a to nemáme na mysli dárky pod stromečkem. Svět se změnil a už nebude dlouho takový, jaký býval. Doba je neveselá a veselé nebude příliš ani čtení tohoto vydání Droužkovického obecního zpravodaje. Důležité je, abychom byli na jedné straně silní a na druhé straně zase pokorní. Abychom respektovali všechny kolem nás a byli zodpovědní sami k sobě. A především abychom se ve zdraví a v duševní rovnováze opět v příštím roce všichni sešli.

-vň

Zastupitelstvo a uplynulé čtvrtletí

Zastupitelstvo se v uplynulém čtvrtletí sešlo pouze jednou, a to hlavně z důvodu, abychom splnili zákonem danou tříměsíční lhůtu. Veřejné zasedání se tak uskutečnilo ve středu 30. září 2020.

Na programu jednání toho nebylo mnoho. Především bylo potřeba schválit další, již čtvrté rozpočtové opatření roku 2020. Do rozpočtu bylo potřeba zařadit dříve neplánované a hlavně neočekávané příjmy a výdaje. Díky této změně se zásadně navýšily příjmy a rozpočet se tak dostal do plusových čísel. Hlavní položku činil jednorázový nenávratný příspěvek pro obce Ústeckého kraje dle zákona č. 159/2020, o kompenzačním bonusu v souvislosti s krizovými opatřeními v souvislosti s výskytem koronaviru SARS CoV-2. Obec získala od státu prostřednictvím krajského úřadu příspěvek ve výši 1.250,-- Kč na jednoho obyvatele podle bilance zpracované Českým statistickým úřadem k 1. lednu letošního roku.

Dalším bodem programu bylo schválení smlouvy o spolupráci obcí uzavřené mezi Dobrovolným svazkem obcí Chomutovsko a členskými obcemi na realizování společného projektu s názvem „Rozvoj infrastruktury cestovního ruchu na Chomutovsku – INFOTABULE II“.

Jednání pokračovalo schválením Obecně závazné vyhlášky č. 1/2020, kterou se zrušují obecně závazné vyhlášky č. 2/2010 ze dne 13. 9. 2010 a č. 3/2011 ze dne 9. 5. 2011, ceníku úhrad za poskytování informací dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím v platném znění a dále schválením realizace projektového záměru „Přestavba starého asfaltového víceúčelového hřiště na multifunkční“. Zároveň s odsouhlasením modernizace sportoviště bylo potřeba posvětit i podání žádosti o dotaci do jednoho z připravených programů na rok 2021, jehož vyhlašovatelem bude buď Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy ČR nebo Ministerstvo pro místní rozvoj ČR.

Zastupitelstvo vzalo také na vědomí výsledky poptávkového řízení na akci „Oprava márnice a úprava nejbližšího okolí“. Jako poslední přišly na řadu různé žádosti na pronájmy pozemků či movitého majetku a finanční dar na uspořádanou sportovní akci v měsíci srpnu.

– vň

Dění v obci

Opravy v obci v uplynulém čtvrtletí

O prázdninách, a zejména pak v měsíci září, bylo provedeno velké množství oprav a úprav. Ty zůstaly pro oko našeho občana povětšinu buď skryté, popřípadě těžko postřehnutelné. Některých změn si mohli všimnout jen pečliví pozorovatelé, nebo jen přímí uživatelé.

Takovou menší opravou prošlo například průčelí budovy bývalé základní školy nyní volnočasového centra. Začátkem září provedli zaměstnanci osvědčené místní firmy I. vodárenská společnost Chomutov, s.r.o. u vchodu oškrábání popraskané a odprýskané omítky, její opravu a nový nátěr.

Dění v obci

V těsné blízkosti této budovy se nachází také stanoviště pro sběr železného šrotu. Tento odpad se zde ukládal pravidelně do železných sudů a po jejich naplnění se odvážel do specializované sběrny. Nejenže bylo sběrové místo nevzhledné a věčně neupravené, ale také velmi nepraktické. Do nádob při deštích zatékalo a tak například neomyté konzervy od potravin či zvířecího krmiva neskutečně zapáchaly. Manipulace s nimi při odvozu pak byla vyloženě jen pro silné žaludky. Po jednání s Technickými službami města Chomutova jsme vyměnili sudy za velký kontejner. Po jeho naplnění se o likvidaci postará taktéž tato organizace. Našim zaměstnancům tak odpadla mnohdy práce na celé dopoledne.

Velkých oprav společných prostor se v létě letošního roku dočkal také bytový dům čp. 145. Nové omítky, výmalbu, marmolitové sokly, výměnu zábradlí, stříšky u vchodu a opravu závětří u něj samozřejmě ocení a vidí jen nájemníci bytů v této budově. Ještě je potřeba vyměnit vstupní dveře do jednotlivých bytů, které by splňovaly všechna protipožární nařízení a také opravit nášlapy schodů. Příští rok se opravy společných prostor a schodiště dočká také další nájemní dům, tentokrát s číslem popisným 129.

Poslední prázdninový den jsme zahájili přípravy na další, čtvrtou etapu náhradní výsadby. Tu jsme naplánovali na letošní podzim před budovou volnočasového centra a kolem pomníku osvobození. Nejdříve však bylo třeba právě v jeho okolí zlikvidovat pozůstatky starého železného oplocení, včetně betonových základů, vytrhat nevzhledné staré túje i s jejich kořeny a také keře utvářející původně živý plot. Práce na úpravě provedla místní firma I. vodárenská společnost, s.r.o. Pozornosti neušel ani poškozený původní rám památníku. Jestliže jsme chtěli místo řádně zvelebit, nemohli jsme toto nechat bez povšimnutí. Bylo potřeba provést jeho opravu. Demontáž, likvidaci, výrobu nových rámů ze žuly,

jejich osazení včetně zabetonování, to vše provedla odborná firma z Chomutova. K rozebrání a odvozu došlo ve čtvrtek 10. září 2020. Přesně za týden se památník vrátil ve své nové podobě na původní místo.

Po instalaci nových střídaček na fotbalovém hřišti se pokračovalo úpravami zábradlí a opravami laviček. Obec zakoupila pouze dřevo na výměnu sedáků, o ostatní práce včetně nátěru se postarali naši veřejnoprospěšní pracovníci. Travnatá plocha sportoviště prošla také odborným zásahem. Specializovaná firma provedla nejdříve její posekání a dále pak vertikutaci. Jedná se o svislé prořezání trávníku, jehož cílem je odstranění plevele, mechu a zbytků suché trávy. Tato činnost zejména na jaře odstraní i takzvanou sněžnou plíseň, což je choroba způsobovaná houbou zvanou rážovka sněžná, nebo také hlívenka sněžná. Tito činitelé způsobují postupné zplstnatění, které zamezuje přístupu vody a vzduchu a brání trávě ve vegetaci. Použité nástroje se zařezávají do travního drnu a vytvořenou plsť rozruší. Trávník se tak stane otevřený vodě a živinám. Řezy také podporují tvorbu nových výhonků, čímž se travnatý porost omladí a zhoustne.

Další, pro občany naprosto neviditelnou opravu jsme provedli u nás na úřadě. Prostory archivní spisovny jsme museli nejdříve vyklidit, což byl asi největší problém. Poté zde byly provedeny opravy omítek. Práce na nových štukách a výmalbě byly prováděny v prázdninových měsících. Vše završila pokládka nových podlahových desek a linolea. Místnost se po letech dočkala také nového nábytku. Zvýšená administrativa úřadu má za následek stále větší objem dokladů, které je potřeba archivovat někdy až po dobu deseti let. Postupně nám tak docházela kapacita. Při opravě spisovny nám ve svém volném čase pomohl místní občan pan Bodnár Milan, nábytek zase dodal podnikatel Dinda Petr, který má v obci truhlářskou dílnu.

Od roku 2018 jsme zaměřili svoji pozornost také na místní hřbitov. Před dvěma lety jsme v jeho areálu provedli zásadní úpravy, které vedly jednak k jeho zkapacitnění výstavbou kolumbária s osmnácti schránkami společně s pietním místem, ale také k jeho zvelebení. Uprostřed veřejného pohřebiště byla tvořena kamínková cesta s odpočivnými místy. Příjemné posezení na lavičkách pomohly dotvořit nově vysázené okrasné stromy. Tím ale práce na hřbitově neskončily. Letos byla zařazena do plánu prací oprava márnice a úpravy jejího nejbližšího prostranství, včetně stanoviště pro tříděný a bio odpad. Našim záměrem bylo zrušit nevzhlednou hromadu namíchaných odpadků, jejichž likvidace pokaždé připomínala velké vojenské manévry a zaměstnávala zbytečně naše veřejně prospěšné pracovníky, kteří mají už tak spoustu jiné důležitější práce. Ke konci loňského roku jsme na tuto akci požádali Ministerstvo pro místní rozvoj ČR o dotaci a byli úspěšní! Práce na opravě márnice hřbitova a jejího nejbližšího okolí byly zahájeny v polovině měsíce září – viz fota. Ukončeny byly až v říjnu, to znamená v posledním čtvrtletí letošního roku. Podrobnější informace se dozvíte tudíž právě z dalšího vydání Droužkovického obecního zpravodaje.

- vň

Festáček u vody a koncert Petra Koláře

O letošních prázdninách se navzdory špatným podmínkám kolem pandemie uskutečnily na místním koupališti dva hudební počiny. Jednak to byl v sobotu 18. července 2020 jednadvacátý ročník oblíbené letní akce s názvem Festáček u vody a dále mimořádný koncert Petra Koláře v pátek 21. srpna 2020. V obou případech se na organizaci spolupodílela finančně naše obec.

Festáček u vody organizuje od roku 2016 místní písničkář Jindra Kejak. Také letos tomu nebylo jinak. Nápomocen mu v jeho snažení byl nájemce koupaliště pan Vladimír Campr ml., který pro tuto akci zajistil již druhý rok zázemí a občerstvení. Počasí se naštěstí vydařilo, takže o návštěvníky nebyla nouze. Na pódiu se postupně vystřídali kapely U-Style, 4. cenová a Devítka. Po dlouhé době nás také navštívil hudebník, zpěvák a skladatel v jedné osobě Ivan Hlas se svým „spolem“. Nesměl chybět ani samotný Jindra Kejak.

Tu druhou uskutečněnou hudební akcí – koncert Petra Koláře (pořadatel pan Campr Vladimír, ml.) nenavštívilo bohužel příliš účastníků. Čekala se daleko větší účast. Ten, kdo ale přišel, určitě nelitoval. Akce byla vynikajícím způsobem ozvučena. Zaujal nás profesionální přístup. A to jak samotného zpěváka, tak i hudebního doprovodu. K poslechu byly krásné písničky, nezaměnitelný hlas, to všechno se super počasím vyladilo příjemnou atmosféru pátečního podvečera… I na taneček před pódiem došlo.

– vň, fota alba rajče

Sport

Nohejbal v dešti

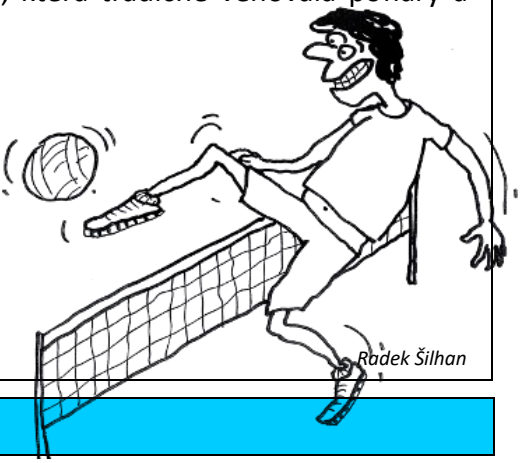
Letitá tradice nohejbalového turnaje v Droužkovicích zůstala zachovaná, nit se nepřetrhla, i když k tomu bylo dost pádných důvodů.

Vzpomínkový turnaj Vladislava Maška, Josefa Kašeho a Josefa Rindoše v původním květnovém termínu odložil koronavirus, dvaadvacátého srpna při druhém letošním pokusu zase mocně útočil liják. Historicky nejhorší počasí ale neodradilo šest tříčlenných družstev, aby v systému každý s každým odehráli celou porci patnácti zápasů, neodložil se jediný! „**Je neuvěřitelné, že jsme to odehráli. Nikdo ani náznakem neuvažoval o odstoupení, nebo zrušení zápasů. Déšť-nedéšť, každý se jen převlékl do suchého (mokrého) a hrálo se dál. Jediným omezením bylo, že jsme týmům odpustili tradiční štamprličku před zápasem u sítě,**“ řekl s velkým respektem v hlase organizátor Dan Mašek. V nepříjemném dešti hrozilo zranění, voda stála na hřišti, klouzalo to, přesto se nikdo nezranil a všichni se dočkali zasloužené odměny na závěr. Buřtguláš, klobásky, dobré pivo a smích – to byla odměna za celodenní deštivé trápení. Výsledky nebyly důležité, v tom počasí vyhráli všichni, kteří se nenechali otrávit a přišli. Koneckonců i veškeré šampaňské, které organizátoři připravili jako odměnu pro vítěze, skončilo tam kam patří – v putovním poháru. Konečné pořadí je pod článkem, vítězi individuálních cen byli nejmladší hráč turnaje Pavel Vajc a nejlepší hráč Filip Sýkora.

Poděkování za podporu turnaje patří naší obci Droužkovice, která tradičně věnovala poháry a ceny pro vítěze.

Konečné pořadí:

1. Šilhánci (Radek Šilhan, Filip Sýkora, Vojtěch Šilhan) ..... 10 b
2. Hokejky (Jan Minčák, Patrik Huňady, Ondřej Toušek) ..... 5 b
3. Tak so (Ladislav Kováč, Jakub Chrpa, Josef Rindoš) ..... 5 b
4. Panteři (Roman Ovský, Pavel Vajc, David Vajc) ..... 4 b
5. Kempink (Milan Campr, Martin Masopust, Jaroslav Huňady). 4b
6. Maškovci (Daniel Mašek, Vladislav Dráb, Jiří Hošek)..... 2b

Radek Šilhan

Volný čas

Letní promítání na koupališti

Letní páteční večery jsme se pokusili zpříjemnit našim občanům i letos. Navázali jsme tak na loňský rok, kdy jsme na místním koupališti zorganizovali celkem tři večerní promítání, a to dvou filmů pro pamětníky a jednoho nového, v té době aktuálně nejúspěšnějšího českého filmu. Díky tomu, že se akce konala pod širým nebem, nemuseli jsme až tak řešit protiepidemiologická opatření.

Tentokrát jsme ale pořadí filmů přehodili a jako první na řadu přišlo v pátek 24. července promítání Kina Jirkov. Zatímco vloni nebylo pochyb, že srdce diváků si získaly Ženy v běhu, tentokrát jsme měli výběr horší. Nakonec jsme zvolili černou komedii z roku 2019 s názvem Vlastníci. Bohužel oproti minulému roku však nebyl zájem příliš veliký. Zatímco vloni přišlo 204 diváků, letos jen 77. Nevíme, zda to bylo zapříčeno výběrem filmu, výší vstupného (50,-- Kč) nebo celou tou nepříjemnou situací kolem koronaviru, každopádně jsme byli z účasti velice zklamaní.

Přesto jsme dali dalšímu promítání šanci a společně s panem Ing. Tomášem Vydareným vybrali dva úspěšné staré české filmy z let 1974 a 1980 a naplánovali další termíny. První film s názvem Jak utopit Dr. Mráčka aneb Konec vodníků v Čechách měl přijít na řadu v pátek 7. srpna, další Ten svetr si nesvlíkej! pak o týden později. Bohužel počasí vyšlo pouze u prvního promítání. Čtrnáctého srpna doslova lilo celý den, takže jsme byli nuceni filmový večer zrušit a náhradní termín pak už nebyl žádný k dispozici. V tomto případě bylo vstupné zdarma.

– vň

Volný čas

Poznávací cesty

Ačkoliv letošní rok nebyl nijak příznivý pro náš Kulturní kalendář a spousta akcí musela být díky opatřením vlády zrušena, přeci jen nám léto přineslo alespoň nějaké to uvolnění. Velice pohotově a energicky zareagovaly Severočeské doly, a.s., které opět pro naše občany uspořádaly dvě velice krásné, zajímavé, rozmanité a poutavé poznávací cesty. Tímto bychom jim chtěli jménem všech zúčastněných velice poděkovat, především pak našemu průvodci panu Ing. Tomáši Vrbovi.

První celodenní akce s názvem Terezín a České středohoří byla pro všech dvacet pět přihlášených účastníků velice náročná. Celkem jsme navštívili v pátek 17. července 2020 pět míst.

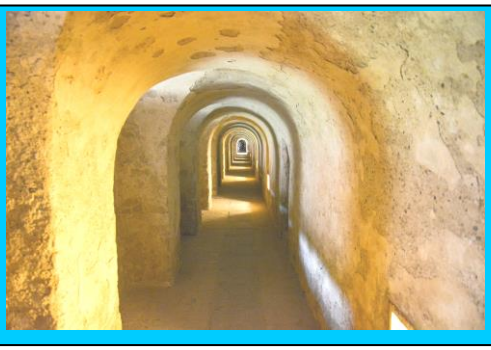
Úvodní zastávkou v našem nabitém programu byla Malá pevnost Terezín. Ta byla vybudována na konci 18. století za velmi krátký čas Josefem II. Hlavním impulsem pro vznik opevnění byly prusko-rakouské války. Pojmenované bylo na počest císařovny. Už takřka od začátku však sloužila jako věznice, která se po okupaci nacistickými vojsky stala přeplněnou. Ačkoliv je většinou označována za koncentrační tábor, z formálního hlediska o něj nešlo. Jednalo se totiž o věznici gestapa. Věznice v Praze na Pankráci již nestačila politickým vězňům, a tak putovali od června roku 1940 do května 1945 právě do Terezína. Zde byly pro ně připraveny podmínky rovnající se vyhlazovacím táborům na Východě. Hlavní pevnost se pak stala od listopadu 1941 židovským ghettem. Při příchodu se nám naskytl pohled na několikasetmetrovou pláň s pomníky, které připomínají oběti této tragédie.

Od desáté hodiny zde byla pro nás připravena prohlídka s průvodcem. Během výkladu byly pro nás, návštěvníky, otevřeny místnosti, ve kterých mnohdy přebývali i stovky lidí. Vstupní brána, původní dřevěný nábytek, ostnaté dráty, samotky, popraviště, úzké a tmavé chodby… to vše v nás zanechalo velice silný dojem. Jen zmínka o tom, že ještě 2. května 1945, těsně před osvobozením, zde bylo popraveno 52 politických vězňů, a to na základě příkazu štábu SS v Praze, v nás vyvolala velkou vlnu emocí. V rámci návštěvy jsme mohli také v místním kinosále shlédnout původní film z roku 1942, který se po osvobození ztratil a našla se jen jeho část.

Další, o poznání příjemnější zastávkou naší poznávací cesty, byla jen tak pro zajímavost rychlá návštěva obce Mšené - lázně a v nich prohlídka stavby secesního pavilonu Dvorana, jejíž autorem je známý český architekt Jan Letzel. Ten se proslavil tím, že dlouhou dobu působil v Japonsku, kde ve městě Hirošima postavil dům, který 6. srpna 1945 jako jediná budova v epicentru přestál americký útok atomovou bombou.

Následovala zastávka na oběd na velice překrásném místě, a tím byl statek s poetickým názvem Dvůr Perlová voda v Kostelci nad Ohří, jehož historie začíná už počátkem 13. století. V rozsáhle rekon-

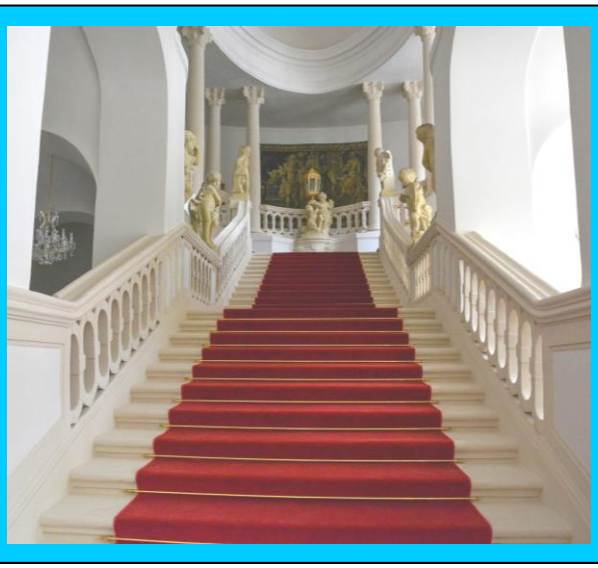
struovaném objektu, dříve v panském dvoře se nyní nachází vyhlášená restaurace, minipivovar, výstavní galerie, ubytovací a wellness zóna, multifunkční travnaté hřiště, koupací biotopové jezírko či překrásná zahrada. Během oběda jsme tak mohli obdivovat kouzlo tichého a klidného prostředí, které nabízí služby v souladu s čistým a udržitelným životním prostředím. Zbývala ještě chvilka na kafíčko a zákusek a už jsme zase pokračovali na další zajímavé místo a tím byl hrad Budyně nad Ohří, který se nachází ve stejnojmenném městě a je i v jeho vlastnictví. Také zde nás čekala prohlídka s průvodkyní a odborným výkladem. Navštívili jsme bývalou konírnu, kde bylo na počátku 20. století založeno Jandovo muzeum, jehož součástí je i historická laboratoř renesančního alchymisty z doby krále Rudolfa II. Zajímavé byly také pozdně gotické a renesanční místnosti s malbami z 16. století a dále Zlatý sál se stěnami pomalovanými výjevy ze života šlechty.

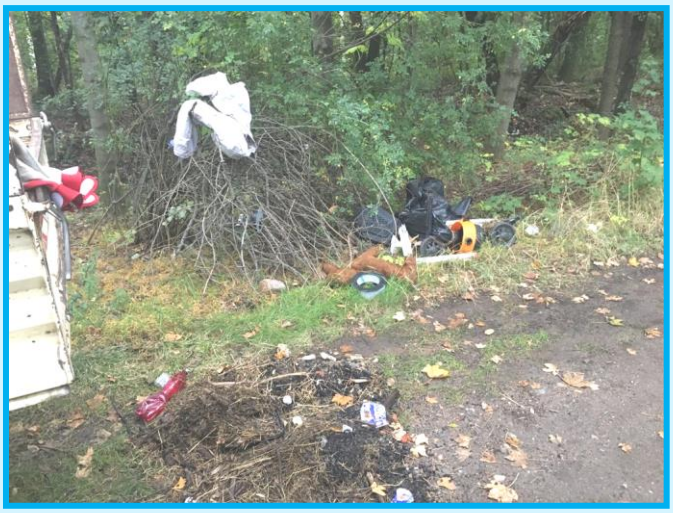

Bohužel ani zde jsme se nemohli příliš zdržovat, neboť na nás čekala další zajímavost a tou byl rokokový zámek Peruc ve stejnojmenném městysu v okrese Louny. Ten se po dlouholetých vlastnických peripetií, devastaci a chátrání stal majetkem pana Pavla Ondráčka, majitele a provozovatele úspěšného dětenického rekreačního resortu. Jednu chvíli byl v tak zoufalém stavu, že hrozilo jeho zřícení. Nyní je z velké části zrekonstruovaný. První etapa stála zhruba pětapadesát milionů korun, které provedl majitel čistě jen z úvěrů, které získal díky úspěšnému podnikání. Čekání na předem avizovanou a zamluvenou prohlídku zámku s průvodcem jsme si krátili čas dvěma způsoby. Ti, kteří měli ještě chuť a energii, podnikli výšlap k nedalekému památnému Oldřichovu dubu a Božence studánce, ostatní se občerstvovali ve venkovních prostorách, jejichž úpravy v tuto dobu právě finišovaly. První prohlídková

Fotostřípky s komentářem

I v uplynulém čtvrtletí jsme sváděli boj s neustálými hromadami odpadků. Nejvíce se jich nacházela a stále nachází za koupalištěm, cesta směr Spořice, u tzv. propadlin nebo u střelnice. I když se nejedná už o náš katastr, považujeme toto místo prakticky za součást obce. Naši veřejno-prospěšní pracovníci takto vzniklé odpadky sbírají a odvážejí na skládku prakticky každé tři měsíce. V minulém vydání jsme psali o tom, že v dubnu jsme odváželi celé dvě multikáry a v červenci byl na stejných místech další nepořádek. Toto jsou fotky z období prázdnin a září.

Fotostřípky s komentářem

Fotostřípky s komentářem

S likvidací obrovského vosího hnízda u obecního úřadu pomohli v měsíci září naši dobrovolní hasiči. Před tímto zasahovali u stejného problému v čp. 99.

Na konci září nás překvapil spadlý strop na dámských toaletách ve volnočasovém centru. Část uvolněné omítky prorazila podhledy a sesypala se na podlahu. Nejdříve jsme si mysleli, že je to dílo nějakého vandala, než jsme přišli na skutečný stav věci.

Vysavač na listí s nástavbou na vozidlo Multicar mají nově k dispozici naši veřejno-prospěšní pracovníci. V měsíci září jsme jim navíc zakoupili malý fukar na listí. Novým vybavením jim nejen jejich práci usnadňujeme, ale co je důležité urychlujeme. Podzimní úklid spadaného listí tak zvládli v podstatně kratším čase.

Fotostřípky s komentářem

trasa se pro návštěvníky otevřela teprve letos 1. července. A my jsme mohli do nově zrekonstruovaných prostor zámku nahlédnout nedlouho poté. Největší dojem na nás udělalo již při vstupu unikátní rokokové schodiště, které jsme si jako jediné v objektu mohli vyfotografovat. Pak už bylo zakázáno pořizovat jakoukoliv dokumentaci. Uvnitř se totiž nachází spousta obrazů a nábytku, které pochází ze soukromých i muzejních depozitářů.

Jak jsme popsali, byla tato poznávací cesta velice náročná. Přesto byli všichni účastníci spokojení a opravdu nadšení. Příjemné počasí vydrželo prakticky celý den. Dešťové kapky nás zastihly až při příjezdu do Droužkovic.

Jelikož situace kolem šíření nemoci covid-19 byla stále ještě zklidněná, naplánovaly Severočeské doly zhruba za měsíc, v pátek 21. srpna 2020 další poznávací cestu, tentokrát do Mladé Boleslavi a na zámek Brandýs nad Labem. Ačkoliv plánovaný program tohoto výletu vypadal oproti tomu předchozímu jednoduše a časově méně náročně, opak byl pravdou. Navíc tento den se nakonec ukázal jako nejteplejší den v roce. Teploty ve stínu dosahovaly hranice třiceti pěti stupňů Celsia.

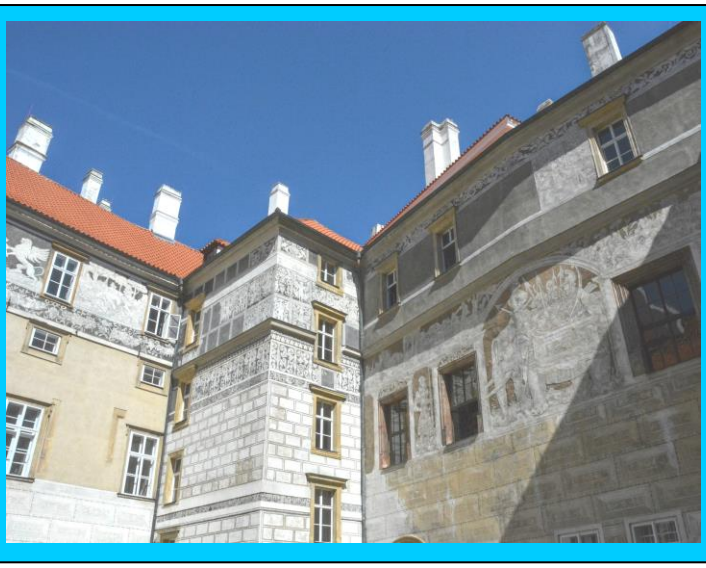
Naše cesta směřovala ten den nejdříve do světoznámého města Mladá Boleslav, které se proslavilo především díky místní automobilce značky Škoda. Ta letos slaví 125 let od svého založení. V roce 1895 zde vznikla továrna na jízdní kola, kterou založili pánové Václav Laurin a Václav Klement. Sortiment následně doplnily motocykly a v roce 1905 automobily vlastní konstrukce. Pro nás byla připravena nejdříve komentovaná prohlídka muzea s průvodcem, dále návštěva depozitáře v prostorách bývalé slévárny, kde jsou automobily udržovány v optimálních podmínkách a po obědě v moderním Café/Restaurantu Václav následovala čistě individuální procházka expozice. Jelikož sbírka ŠKODA Muzea čítá nyní zhruba 340 položek, mezi nimiž převažují osobní vozy sériové výroby, závodní speciály a prototypy, několik desítek motorů, čtyři motocykly a jedno kolo, nevěděli zejména zúčastnění pánové, co si prohlídnout dříve. Nejstarším exponátem je právě kolo SLAVIA z roku 1899, nechybí první automobil VOITURETTE nebo filmový hrdina „Ferat“. Sbírka muzea je pravidelně doplňována o další exponáty. Dále jsou do ní zařazovány jednak prototypy, u kterých zase většinou vzdychaly zúčastněné ženy, tak i nové značky. To aby byla zachycena vývojová posloupnost. Nechybí ani vozy odkoupené od soukromých majitelů a následně restaurované. Celý tento proces jsme si mohli také z blízka prohlédnout. Co oceňujeme nejvíce je to, že všude byly sbírky doplněny interaktivními panely, na kterých jsme si pomocí dotykové obrazovky mohli přečíst historii automobilů Škoda, vozů, motocyklů i kol značky Laurin & Klement.

Po informačně i časově vyčerpávající návštěvě muzea následoval přesun do města Brandýs nad Labem, konkrétně do jeho císařského a královského renesančního zámku. Zde na nás opět čekala

komentovaná prohlídka s průvodcem. Měli jsme tak možnost nahlédnout do původních císařských komnat či apartmánu blahoslaveného Karla I. a císařovny Zity. Obdivovat jsme mohli expozici uniforem a zbraní císařské kavalérie v zámecké obrazárně. Za zhlédnutí stála určitě i návštěva zámeckého nádvoří a přilehlé krásně upravené zahrady. Zde se daří úspěšně odchovávat pávy, a to i bílé. V čase naší návštěvy právě vyvedli své mladé, proto jsme se zde museli chovat velmi tiše.

V případech obou poznávacích cest měli všichni účastníci zdarma zajištěnu autobusovou dopravu, odborný doprovod, pojištění a oběd (hlavní jídlo, nápoj, dezert a kávu). *– vň, foto Z. Uhlíř, vň*

Stezka odvahy

Noční akce s názvem Stezka odvahy měla letos taktéž na kahánku. V loňském roce jsme nedostatek pomocníků vyřešili spoluprací s hereckým souborem Divadla ve Slaném, avšak tentokrát to nevyšlo. Oslovená umělecká agentura nám sice sehnala jiné účinkující, ale ti byli z daleka a my jsme nekonečně dlouho řešily podmínky pro jejich účast. Také pomocníků z naší obce nebylo mnoho. Problém byl hlavně v tom, že někteří byli nezletilí a my jsme váhali, zda jim dát naši důvěru a spolehnout se na ně. Přeci jen je to velká zodpovědnost. Taky jsme museli jednat s jejich zákonnými zástupci. A do toho všeho celý den každou chvíli pršelo, jen se lilo. Cestu s jednotlivými stanovišti jsme sice připravili za vydatné pomoci našich veřejně prospěšných pracovníků v pracovním týdnu, k jejímu

dokončení a osvětlení však muselo dojít pár hodin před začátkem akce. Díky celodennímu lijáku byla trasa rozmáčená, rozbahněná, samá louže a ještě k tomu byla po setmění taková neskutečná zima, až se kouřilo od pusy.

Přes všechna úskalí se Stezka odvahy nakonec v sobou 5. září 2020 od osmé hodiny večerní uskutečnila. Začátek strašidelné výpravy byl v areálu koupaliště. Jako tradičně byl zde hodinu před začátkem připravený zápis jednotlivých skupin na konkrétní čas. (Bylo uvedeno i na plakátu!) Naši občané jsou s touto formou přihlášek seznámeni, cizí návštěvníci měli problém. A to neustále a se vším. Nekonečné diskuze a handrkování proč tenhle jde tehdy a tehdy a já nemůžu… nám bralo zbytky energie, dobré nálady a dovádělo nás k zoufalství. Zatímco děti byly v pohodě, bavily se po svém a my jsme jim zajistili ještě promítání krátkých animovaných pohádek a vystoupení kouzelníka, jejich dospělé doprovody povětšinu popíjeli alkohol. V tom by nebyl takový problém, kdyby se mnozí nehlásili do skupinek s dětmi na samotnou trasu. Takto posílení lidé jsou hluční, sebejistí, arogantní a neurvalí. Vůbec nechápou, že tato akce je pořádaná pro děti, nikoliv pro dospělé. A když tam někdo jako doprovod přeci jen vstoupí, měl by se chovat s respektem a tiše. Jinak celá ta strašidelná a tajuplná atmosféra zmizí a snažení nás organizátorů je k ničemu. Pak slyšíte: „Jé a to je všechno?“ nebo „Ježíš, to bylo trapný“. A to v tom lepším případě. Někdy dochází i k fyzickému napadání. A to je fakt to poslední! Letos se tak stalo a my jsme ještě po odchodu poslední skupinky museli řešit slovní urážky, výhružky a opilecké výlevy. A to byla pro nás ta poslední kapka. Jestli bude v příštím roce vůbec ještě nějaká Stezka odvahy, tak jedině pro děti s maximálně jedním střízlivým doprovodem na skupinku. Další budou mít vstup na stezku zakázaný, popřípadě zpoplatněný.

Další problém jsme řešili na samotné trase. To, že nám tam i přes zákazy a zátarasy vjelo auto v plné rychlosti, rozjezdilo nám sklenice se svíčkami a ohrožovalo účastníky, tak to už byl fakt vrchol! Kdo má co dělat v noci na polní cestě? Podle našeho názoru to byl vyloženě záměrný akt vedoucí k poškození celé akce. Fakt smutné.

A co napsat na závěr? Doufáme, že většina z dětí si tuto akci užila. A také převážná část dospělých. Každopádně v nás organizátorech vyvolává ještě teď každá vzpomínka na tuto akci velmi nepříjemné pocity.

– vň

Pobytový zájezd na Moravu

Pobytový zájezd pro občany naší obce se stal s roky velmi oblíbený a tradiční. Vždy po skončení jednoho jsme okamžitě bombardováni dotazy, kamže se to vydáme příští rok. Po třech zahraničních

cestách do Rakouska, Vysokých a Nízkých Tater jsme se rozhodli poznávat už jen krásy naší republiky. A tak jsme se podívali dvakrát na Šumavu k Lipenské přehradě, do Krkonoš, Jizerských hor a moravských Hustopečí. S plánováním dalšího, deváté zájezdu jsme začali už v prosinci 2019. V té době jsme o koronaviru neměli ještě ani tušení. Dali jsme hlavy dohromady, zvážili přednesené návrhy a rozhodli, že v letošním roce se podíváme opět na jižní Moravu. Jelikož skladba účastníků je vždy velice různorodá od malých dětí, přes starší, mladší dospěláky, střední věk až po důchodce, sportovce i fyzické méně zdatné, tak výběr lokality a vlastního ubytování není nikdy lehký. Nakonec volba padla na oblast kolem obce Pasohlávky. Vybrali jsme hotel s termálním relaxačním bazénem na břehu Novomlýnských nádrží s výhledem na Pálavu, v blízkosti Aquaparku Moravia, vinných sklípků, historických památek a hlavně v oblasti s ojedinělým souborem cykloturistických tras. Z tohoto důvodu jsme kromě samotné dopravy zajistili pro účastníky i přepravu vlastních kol. Termín byl opět tradiční, a to konec měsíce září. Konkrétně od středy 23. do neděle 27. září 2020.

Už od nového roku jsme začali brát závazné přihlášky, jenže pak na jaře přišla velmi nepříjemná situace kolem šíření nemoci covid-19 a s ním spojená restriktivní opatření vlády, včetně uzavření hotelů. Léto bylo sice poněkud poklidné, ale se začátkem nového školního roku začaly rapidně narůstat znovu počty nakažených. Někteří zájemci se z obavy o své zdraví odhlásili a my jsme neustále řešili, zda se zájezd uskuteční a kolik lidiček nakonec přeci jen pojede.

Konečně nastal dlouho očekávaný den D, den odjezdu. Musíme se přiznat, že díky nastalým zmatkům kolem ubytování a dopravy jsme neřešili ani kam všude se tam společně podíváme, jaké výlety podnikneme, jestli zorganizujeme něco společně… Byli jsme jen rádi, že prostě jen jedeme.

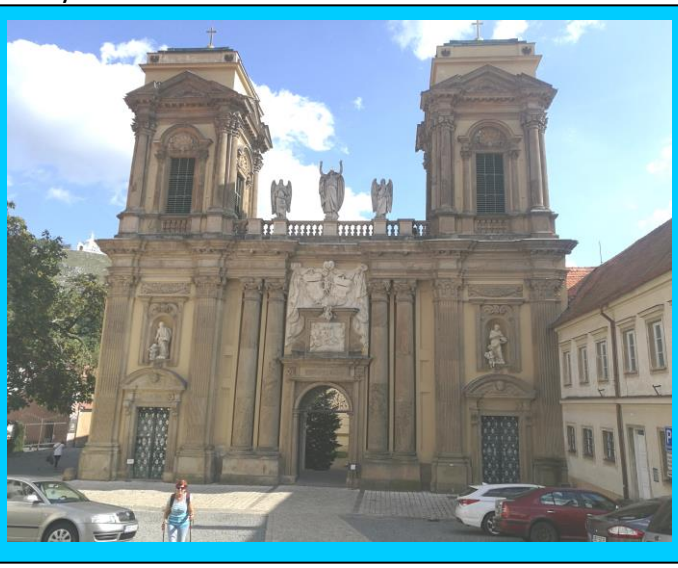

Všechno se pak řešilo operativně na místě, podle počasí, prozkoumání okolí a tamních možností.

Odjezd byl naplánovaný tak, abychom se kolem třetí hodiny odpolední mohli ubytovat v hotelu. Cestu jsme očekávali komplikovanou, neboť vedla převážně po nechvalně známé dálnici D1, což se také potvrdilo. Závažná havárie s požárem nás donutila sjet na objížďkovou trasu. I tak jsme ale dorazili včas. Nastaly manévry se zaparkováním, uskladněním kol a ubytováním.

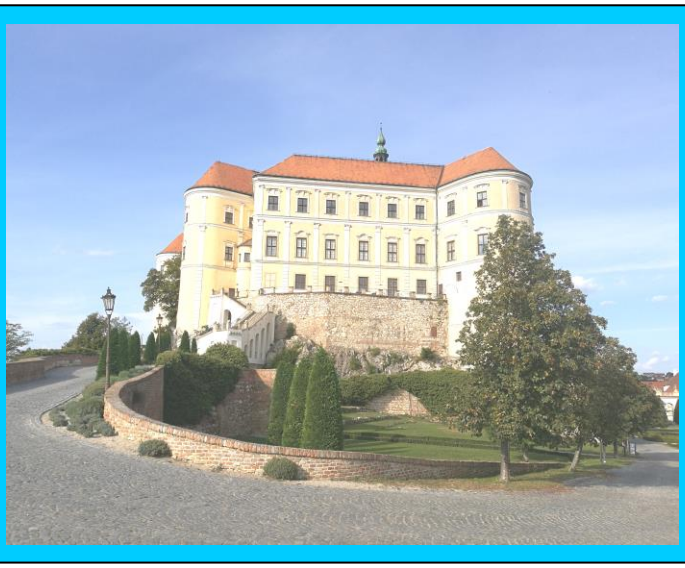

Hotel Termal Mušov má pokoje typu Komfort a Standart. Naši účastníci měli jednotlivé varianty namíchané, avšak velký rozdíl jsme mezi nimi nenašli. Kromě ceny samozřejmě. Jedenáct pokojů v hlavní budově, ostatní ve vilkách v zahradě. V samostatných budovách jsme byli ubytováni právě my. Na jednu stranu to bylo příjemné, kvůli zachování klidu a soukromí, na druhé straně byla komplikovanější vzájemná komunikace. Domlouvat na podrobnostech jsme se tak museli buď u snídaně, která byla formou bufetu nebo u večeře dle vlastního výběru ve společné jídelně restaurace.

Zbytek středečního odpoledne byl pak v režii každého účastníka individuálně. Někteří odpočívali, jiní zase prozkoumávali nejbližší okolí a plánovali činnost na čtvrtek, pátek a sobotu. Počasí se během těchto dnů mělo zásadně změnit. Zatímco druhý den mělo být ještě nádherně a teplo, v pátek mělo celý den pršet a v sobotu byl očekáván příchod studené vlny s přeháňkami. A od těchto zjištěných skutečností se všechno odvíjelo.

Díky příjemné předpovědi se vydali někteří ve čtvrtek 24. září 2020 na cyklovýlet, jiní na turistický výšlap po naučné archeologické stezce a někteří naším autobusem do nedalekého Mikulova. V blízkosti

hotelu se nacházela také moderní budova Návštěvnického centra Mušov – Brána do Římské říše, jejíž prohlídka rozhodně stála za to.

Na celodenní výlet do historického Mikulova se nás vydala téměř polovina účastníků. Město má spoustu architektonických a přírodních památek, jen si vybrat, co je vašemu srdci nejbližší. Někteří z nás se vydali na nejvýraznější přírodní dominantu Mikulova, a to Svatý kopeček jinak zvaný vrch Tanzberg. Na vrchol nás zavedla křížová cesta, která patří mezi nejstarší v českých zemích. Ta má celkem sedmnáct zděných objektů, a to čtrnáct kapliček, kapli sv. Šebestiána, zvonici a kapli Božího hrobu. Cestou zpět jsme navštívili i vzácnou přírodní památku Lom Janičův vrch. Ten den bylo dokonce takové teplo, že jsme se mohli ve vodě i ochladit. Dalšími zajímavostmi města Mikulova je jeho historické náměstí, zámek s Regionálním muzeem, Dietrichsteinská hrobka, kostely sv. Václava a Jana Křtitele a pravoslavný chrám sv. Mikuláše. Výlet nebyl ale jen o návštěvách památek. V době naší návštěvy vrcholilo babí léto, byl čas sklizně vína a na každém rohu na nás vykukovaly nabídky na koupi burčáku. Nebylo možné tomuto lákadlu odolat a tak se ochutnávalo a ochutnávalo. Také bylo potřeba zajistit si zásoby na večer. Zajímavé, že stejné myšlenky měli ale i ti, kteří se ten den vydali i úplně jinam.

Čtvrtkem ale skončilo příjemné počasí. Na pátek zněla předpověď, že bude celý den pršet. Až navečer se mělo vyjasnit. A tak většina z nás zvolila formu aktivního i pasivního odpočinku v nedalekém Aqualandu Moravia. Díky na Slevomatu zakoupeným vstupenkám jsme ušetřili nemalé peníze, protože co si budeme povídat, není to prostě žádná láce. Ale na druhé straně to za návštěvu opravdu stálo. Od sedmnácti hodin nás pak ještě čekala společná plavba na Mušovském jezeře, které je součástí Novomlýnských nádrží. Celkem třicet pět zájemců strávilo osmdesát minut na palubě lodi Věstonická Venuše. Tato večerní vyhlídková plavba byla spojena s ochutnávkou moravského vína formou „co kdo vypije“.

Byla před námi ještě celá sobota a volba, kam se vydat tentokrát. Déšť nám velké vrásky na čele nedělal, zato přišlo docela citelné ochlazení. Většina z nás se proto rozhodla o kombinovaný výlet opět našim autobusem. Na výběr byly tři varianty. Jedni jeli do Lednice, prohlédli si tamní památky, včetně státního zámku, prošli zahrady a odpoledne se vrátili autobusem zpět. Druzí si s sebou vzali kola a po prohlídce Lednice se vydali cyklostezkou zpět do hotelu. Tedy cca třicet km. Třetí se po cestě tam nechali vysadit v obci Pavlov, aby zde navštívili v nedávné době otevřený Archeopark a vrátili se přes Dolní Věstonice, Strachotín, podél břehu Novomlýnských nádrží pěšky zpět. Cesta byla dlouhá téměř osmnáct kilometrů.

Archeopark Pavlov je unikátní stavbou oceněnou v roce 2016 cenou Stavba roku. Velká část tohoto architektonicky unikátního skvostu je vlastně pod zemí, kde se nachází nálezové vrstvy z doby

lovců mamutů. Jsou zde prezentovány kamenné a kostěné nástroje, které lidé z té doby používali v každodenním životě při lovu. Velkým unikátem je replika dolnověstonického hrobu tří mladých jedinců a velké množství vystavených uměleckých předmětů, mezi nimiž jsou i sošky venuší a plastiky zvířat.

Jak jsme popsali, celý den byl pro mnohé z nás velmi náročný. A to se ještě malá skupinka rozhodla pro návštěvu nedalekého soukromého vinného sklípku. Večer pak byl ale především ve znamení balení. Druhý den byla neděle a nás čekal návrat domů.

Ještě jedna zajímavost z místa, které jsme letos navštívili. Obec Mušov je vlastně zaniklou obcí. Ta byla zlikvidována koncem sedmdesátých let dvacátého století z důvodu výstavby vodního díla Nové Mlýny a její katastrální území se stalo součástí obce Pasohlávky. Tehdejší obyvatelé si mohli vybrat: buď dostanou byt, nebo si postaví rodinný domek v nově vyměřené ulici právě v Pasohlávkách. Díky úsilí památkářů zůstal z vlastní vesnice zachován kostel svatého Linharta, stojící dnes na malém ostrůvku uprostřed Věstonické nádrže. Ten je od roku 1994 přírodní rezervací, takže není běžně přístupný. Kostel dlouhá léta chátral. Nyní je samotná stavba staticky zajištěná, ale celková oprava kostela by podle údajů z roku 2012 mohla dosáhnout až šestnáct milionů korun. V tomto roce byla památka převedena do majetku obce Pasohlávky, která dlouhodobě usiluje o jeho opravu a zpřístupnění. Zatím chybí ale potřebné peníze.

Volný čas

Pět dní uteklo jako voda. Bohužel nám příliš nevyšlo počasí. Ani to nám ale nezabránilo poznat tuto nádhernou část naší země a zájezd si skutečně užít. Druhý den, v pondělí 28. září byl státní svátek, takže jsme doma mohli v poklidu vybalit, ještě odpočívat a čerpat sílu na zkrácený pracovní týden. Víme, že současná doba není příhodná přílišnému plánování, ale v příštím roce bychom se rádi podívali opět na Šumavu, tentokrát ale do oblasti horské. Srní, Kvilda a Modrava…. Doufáme, že všichni ve zdraví přečkáme tuto bláznivou dobu a bude zase čas a nálada na příjemnější věci, včetně cestování.

– vň, fota Z. Uhlíř, vň

Charitativní akce

8. vyjížďka – Bav se a pomáhej

Letošní, v pořadí již osmá, charitativní akce Motorkářů Droužkovice se uskutečnila v sobotu 29. srpna 2020 na koupališti v Droužkovicích u Chomutova pod názvem 8. Vyjížďka – Bav se a pomáhej.

Stejně jako v předešlých letech i letos byla naše pomoc zaměřena na ty, kteří pomoc svého okolí potřebují. Michalka Bernardová je desetiletá dívka z Otvic u Chomutova, která trpí dětskou mozkovou obrnou, diparézou s kvadrupostižením, strabismem a opožděným psychomotorickým vývojem. Ve svých 10 letech stále nechodí, neleze, sama nesedí. Přesto je to vnímavá, zvědavá a usměvavá dívka, která má ráda hudbu a společnost, a to především společnost ostatních dětí.

Charitativní akce

Charitativní akce

I v letošním roce byl program akce nabitý kvalitní hudbou. Svým hudebním vystoupením celý program odstartovala teplická kapela MELODICA, následovaly kapely CUMBAL z Mostu, žatecká ALIANCE ROCK, LIBERATE ze Sokolova, TOXIC PEOPLE ze Šluknovského výběžku a celý program ukončil chomutovský KABÁT BAND CV.

Všichni zúčastnění se zřekli svých honorářů ve prospěch nemocné Michalky a díky všem návštěvníkům akce, sponzorům a všem, kteří se na pořádání akce podíleli a pomáhali, se podařilo, i navzdory počasí a letošní nelehké situaci, vybrat krásných 47 615 Kč.

Poděkování patří sponzorů – Obec Droužkovice, Jan Okénka, ACTHERM, spol. s.r.o. Chomutov, PULS investiční s.r.o. a všem, kteří svou účastí pomohli, přišli se pobavit a pomohli tak Michalce svou návštěvou.

Marek Gaier

Mateřská škola

Prázdninový provoz

Další změna ve školním roce 2019/2020, která u nás nastala, byl prázdninový provoz. Školka byla pro děti otevřena v měsíci červenci. Někteří rodiče této nabídky využili a děti do zařízení vodili. Provoz byl upraven – zkrácen a to v čase od 7:00 do 15:00 h. Počasí nám přálo, takže jsme většinu času mohli s dětmi trávit venku na naší školní zahradě. Díky letnímu provozu jsme také řešili zastřešení pískoviště. To aby si děti mohly na něm hrát a nebyly na přímém slunečním žáru. Plachta je umístěna na masivních akátových kůlech. Ty pomohla usadit a zabetonovala místní firma I. vodárenská společnost, s.r.o. Obec mateřince věnovala ze svého rozpočtu na pořízení zastínění investiční dar ve výši padesát tisíc Kč. Zbytek investice si hradila mateřinka z ušetřených provozních nákladů.

- vň, poklady Pavla Šimanová, učitelka MŠ

Mateřská škola

Nový školní rok

Nový školní rok 2020/2021 byl zahájen v úterý prvního září. Letos nastoupilo do zařízení celkem čtrnáct nových dětí. Složitější na tom je, že převážná většina z nich je dvouletých. A naopak v oddělení Ferdů je celkem patnáct předškoláků. Začátek školního roku je vždy náročný, a to hlavně kvůli adaptaci nových dětiček. Není to složité období jen pro nás a pro rodiče, ale hlavně pro děti, které se najednou dostávají do úplně nového prostředí. Letošní rok byl výjimečný i v tom, že rodiče neměli při zápise ani možnost s dětmi prostory školky navštívit. Kvůli koronaviru se tak děti podívaly do naší školky úplně poprvé právě prvního září.

Měsíc září je vždy seznamovacím obdobím. Děti poznávají nejen své učitelky, ale i celý personál zařízení. My, zaměstnanci, se samozřejmě snažíme jim to co nejvíce usnadnit a každou chvíli strávenou ve školce bez rodičům co nejvíc zpříjemnit. K jejich adaptaci pomáhá i pravidelný režim, který je ve školce nastavený. Čas, který děti potřebují, aby si zvykly na novou etapu svého života, je u každého individuální. Někdo si přivykne hned, někdo ho potřebuje více. Nakonec se to ale všem podaří a do mateřinky se těší jako všichni ostatní. Čeká tu na ně spousta kamarádů, krásných hraček, nových informací a hodně zábavy. Děti zde sbírají zkušenosti a dovednosti.

Pevně doufáme, že se brzy celá situace kolem šíření nemoci covid-19 uklidní a my budeme zase moci plánovat různé akce, o které teď bohužel přicházíme. Ale optimismus neztrácíme a společně s dětmi si každý den ve školce užíváme.

- vň, poklady Pavla Šimanová, učitelka MŠ

Ptactvo

Tento rok k nám zavítal pan Beughauser se svými svěřenci již 1. října 2020. Přijel z námi opět se svými ptačími kamarády mezi které patří sokol, poštolka, papoušek, orel skalní a puštík, což je druh sovy. Letošní návštěva se lišila v tom, že kromě opeřenců přivezl dětem na pomazlení a pohlazení také králíčka. Tento výukový program je ve školce velmi oblíbený. Naše dětičky se vždy těší, až si budou moci ptactvo opět prohlédnout, pohladit, vyfotit se s ním a připomenut si také jejich jména a co je pro tento druh typické. Pro nové děti to bylo úplně něco nového a zábavného. Pan Burghauser si totiž pro malé diváky připraví navíc ještě kouzelnické představení plné triků, u kterých žasnou dokonce i paní učitelky.

- vň, poklady Pavla Šimanová, učitelka MŠ

Stavitel mostů

Tento projektový den se uskutečnil ve čtvrtek 17. září ve třídě Ferdů. Jako tradičně byl financován z projektu s názvem „Naše školička II“.

Děti paní lektorku již dobře znají z minulého školního roku, kdy spolu stavěly město a podruhé si hrály na architekty. Tentokrát si osvojily znalosti o Karlovu mostu. Celá parta dětiček se poté rozdělila do skupin, z nichž každá postavila v učebně nejdříve svůj vlastní most, u kterého bylo hlavním úkolem zajistit především jeho pevnost. Poté si vyzkoušely další stavbu, tentokrát podle předloženého plánku.

Během dopoledne se děti přesunuly také ven na školní zahradu, kde měly za úkol naplnit nádobu vodou tak, aby byla zcela plná. Poté házely předměty do vody a měly určit, zda plavou na hladině nebo ne a z jakého důvodu.

Při tomto projektu se děti opět dozvěděly spoustu nových a velmi zajímavých informací. Hlavně si vše mohly vyzkoušet všechno na vlastní kůži, což je pro ně nejvíce zábavné a hlavně přínosné.

- vň, poklady Pavla Šimanová, učitelka MŠ

Eko Most – za odpady s nejmenšími

Ve středu 30. září se uskutečnil na zahradě mateřinky další projektový den, který byl tentokrát zaměřený na třídění odpadu. Děti si nejdříve připomněly důležitost této činnosti pro naši planetu a poté přešly ihned k praxi. Paní lektorka dětem ukazovala obrázky s různým druhem odpadů a říkala jim, do které popelnice patří. Poté se děti pustily do samotného třídění podle barevného vyznačení košů. Tím si ještě více osvojily své poznatky. Tato akce byla opět financována z projektu „Naše školička II“.

- vň, poklady Pavla Šimanová, učitelka MŠ

Zajímavosti

Droužkovické zvony

Dne 4. září 2020 navštívili naši obec odborníci na historii. Pracovnice Státního okresního archivu Chomutov p. M. Balážová a pracovník Oblastního muzea v Mostě M. Soukup. Cílem jejich návštěvy byla naše věž, konkrétně její osazení. Za úkol měli dohledat zvony z někdejší kadaňské zvonařské dílny z 18. století. Jeden z jejích výrobků se měl teoreticky nacházet podle dochovaných archivních dokumentů ještě za druhé světové války právě v naší zvonici. Nebylo ale jasné, jestli byl rekvírován (zabrán v období nouze, války) nebo ne. Jelikož neexistuje podrobný popis stávajících zvonů u nás v Droužkovicích, bylo potřeba si naše skvosty blíže prohlédnout a zadokumentovat. Obhlídkou bylo zjištěno, že v současnosti jsou ve zvonici zavěšeny celkem čtyři zvony , z toho jeden je ve věži (č. 4) a tři v lucerně (č. 1-3). Hledaný zvon se nakonec u nás podařilo najít. Dále byly zjištěny závady na uchycení. Jeden je dokonce v havarijním stavu a hrozí pád. Spojili jsme se proto s odborníkem ze Zvonařství Manoušek ve Zbraslavi, který nám po zjištění skutečného stavu okem specialisty doporučí další postup. Určitě ale chceme zvony z lucerny sundat a zrestaurovat. Poté by se mohly vrátit zpět do věže, popřípadě někde vystavit.

Fota zvonů z lucerny č. 1, 2, 3. Zvon ve věži není na fotce.

1. **Menší zvon 1664 –** výška cca 46-50 cm, včetně koruny, spodní průměr 47 cm. Při horním okraji zvonu je pás s opisem v kapitále: **VOX MEA VITÆ VOS VOCO AD SACRA VENITE** (*Hlas můj, hlas života, volám vás, ke mši přijďte*). Na plášti zvonu je ve čtvercové kartuši nápis: **Ad Maiorem Dei Sanct / issimæq (ue) eis Matris, / S.Margaritæ ac S. Cat/ harianæ Honorem et/ Laudem Anno 1664** (*K větší cti a chvále Boží a jeho Nejsvětější Matky, sv. Markéty a sv. Kateřiny, roku 1664.*
2. **Větší zvon 1715 –** výška cca 61 cm, včetně koruny, spodní průměr 61 cm. Při horním okraji zvonu jsou dva pásy s opisem v kapitále: **+ A FVLGVRE ET TEMPESTATE LIBERA NOS DOMINE IESV CHRISTI/+ GOS MICH IOHANNES GAVW IN CADAN ANNO 1715** (*Od blesku i bouře ochraňuj nás pane Ježiši Kriste. Johann Gau mě odlil v Kadani roku 1715).*
3. **Malý cymbál (zvon bez srdce) 1700 –** opis v kapitále v nápisovém pásu při horný hraně zvonu **ANNO 1700**
4. **Velký zvon ve věži zvonice, 1582 –** Ve věži je stolice pro dva zvony, jeden chybí. Dochovaný velký zvon je zavěšený na závěsu s vyrytým letopočtem 1712. Při horním okraji zvonu je nápisový pás s opisem: **Ich bin gemacht zu gottes ehr • greger albrecht hadt mich gossen zv schlachen mehrt • 1582** (*Byl jsem zhotoven ke cti Boží: Gregor Albrecht mě odlil v Ostrově. 1582).* Na plášti zvonu je čtyřřádkový nápis: **HANS FRANTZ AVTHOR CAMPANÆ / DA PACEM DOMINE IN DIEBVS NOSTRIS / QVIA NON EST ALIVS QVI PVGNAT PRO /NOBIS NISI TY DEVS NOSTER ANNO 1582** *(Hans Franz, zhotovitel zvonu. Dej, Pane, pokoj za našich dnů, neboť není jiný, kdo by za nás bojoval, než Ty, náš Bože. Roku 1582).* Na protilehlé straně je reliéfní vyobrazení dvou světic, pod ním dvouřádkový nápis **HANS FRIEDMAN / DIE ZEIT RICHTER** (Hans Friedman, toho času rychtář).

Zajímavosti

Zpravodaj je zapsán do evidence periodického tisku a bylo mu přiděleno evidenční číslo MK ČR E 18545.
Vydáno dne: 1. prosince 2020
Vydavatel: Obec Droužkovice, Rudé Armády čp. 80, 431 44 Droužkovice, IČO: 261858.
Telefon: 474 668117, email: ou.drouzkovice@volny.cz, http://www.drouzkovice.cz. Vychází čtvrtletně, 330 výtisků.
Za obsah odpovídá: Ing. Národa Zdeněk (-nár). Redaktorka: Renata Vaňousová (-*vň*). ZDARMA
Neprošlo jazykovou úpravou. Příspěvky, ohlasy a názory přijímá Obecní úřad Droužkovice.
Uzávěrka dalšího čísla bude: 31. prosince 2020